C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-1247/2024 Judecătoria Edineț sediul Briceni

Judecător: Aurelia Andronache

D E C I Z I E

În numele Legii

22 ianuarie 2025 **mun. Bălți**

Colegiul penal al Curții de apel Nord,

În componența:

Președintele de complet: Ghenadie Liulca

Judecătorii: Oxana Mironov și Ludmila Iarmaliuc

judecând ordine de recurs, recursul inițial depus de către directorul adjunct, comisar de justiție din cadrul Penitenciarului nr.2 Lipcani, Alexandr Țurcan și cel suplimentar depus de directorului Penitenciarului nr.2 Lipcani, comisar de justiție Andrei Socol declarate împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 06 august 2024 privind admiterea plângerii depusă de condamnatul Eni Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

după expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 01 martie 2024 în cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni a fost înregistrată plângerea condamnatului Eni Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

În motivarea plângerii condamnatul a invocat că s-a deținut în Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioada 16.12.2022-02.102023 în condiții inumane, și anume: nu se respectă norma spațiului locativ de 4 m2; celula era amplasată în subsol; celule populate cu diferite insecte; deconectarea periodică a energiei electrice și a apei; asistența medicală insuficientă; a fost deținut cu condamnați care suferă de boli infecțioase.

Condamnatul Eni Ion solicită să fie constatat faptul deținerii în condiții inumane, și degradante în Penitenciarul nr. 11 Bălți.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 06 august 2024, s-a admis plângerea condamnatului Eni Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

S-a constatat faptul că, Eni Ion a fost deținut în perioada 16 decembrie 2022 - 02 octombrie 2023, în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în total o perioadă de 290 (două sute nouăzeci) zile, în calitate de condamnat.

În condițiile art. 473^4 alin. (4) Cod de pr.penală, s-a redus pedeapsa lui Eni Ion cu 29 (douăzeci și nouă) zile, pentru 290 (două sute nouăzeci) zile, în care acesta s-a aflat în detenție, în Penitenciarul nr. 11 Bălți, cu calculare a 1 (unu) zile de reducere pentru 10 (zece) zile de detenție.

Termenul pedepsei definitive stabilită lui Eni Ion, prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03.02.2023 cu închisoare pe un termen de 04 (patru) ani, s-a redus cu 29 (douăzeci și nouă) zile.

Dezacord cu soluția adoptată pe caz și-a expus administrația Penitenciarului nr. 2 Lipcani, care prin recursurile formulate au solicitând casarea soluției primei instanței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului primei instanței, prin care să fie respinsă plângerea condamnatului ca nefondată.

În motivarea recursului, administrația Penitenciarului nr.2 Lipcani consideră încheierea recurată ca fiind una neîntemeiată și pasibilă casării dat fiind că, instanța de fond la examinarea cauzei nu a ținut cont de probele care cu certitudine dovedesc că în P-11 Bălți au fost acordate celui din urmă condiții minime necesare de detenție.

Prin urmare, susține recurentul că, prima instanță a examinat cauza în mod formal, în lipsa unei aprecieri obiective a aspectelor de fapt și de drept, în lipsa unei analize complete, în ansamblu și sub toate aspectele a împrejurărilor cazului, fapt ce denotă netemeinicia încheierii contestate fiind în acest sens bazată exclusiv pe alegațiile condamnatului Eni Ion.

Or, într-u realizarea recomandărilor Avocatului Poporului RM și a Consiliului Pentru Prevenirea Torturii, administrația penitenciarului în permanență întreprinde și desfășoară diverse lucrări de îngrijire și amenajare a penitenciarului și a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai și medico-sanitare de deținere, precum și în vederea evitării supraaglomerării în continuare a penitenciarului.

La 20 septembrie 2024, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Angela Revenco (judecător raportor) ce face parte din completul de judecători, Dumitru Pușca și Ruslana Burdeniuc.

La 24 septembrie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr. penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr.penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 06 august 2024.

Prin încheierea Președintelui Curți de Apel Nord din 13 ianuarie 2025, s-a dispus redistribuirea prin intermediul PIGD, cu respectarea principiului distribuirii aleatorii, cauza penală la recursul depus de către directorul adjunct, comisar de justiție din cadrul Penitenciarului nr.2 Lipcani, Alexandr Țurcan și cel suplimentar depus de directorului Penitenciarului nr.2 Lipcani, comisar de justiție Andrei Socol declarate împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 06 august 2024 privind admiterea plângerii depusă de condamnatul Eni Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecători supleanți.

La 13 ianuarie 2025, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Aurelia Andronache ce face parte din completul de judecători, Ghenadie Liulca (președintele completului), și Ludmila Iarmaliuc.

La 14 ianuarie 2025, judecătorul Curții de Apel Nord, Aurelia Andronache și-a declarat abținere de la examinarea prezentei cauze, invocând astfel temeiul de drept prevăzut la art. 33 alin. (2) pct.3) Cod de pr.penală.

Prin încheiere Colegiului penal al Curții de Apel Nord din 16 ianuarie 2025 s-a admis declarația de abținere înaintată de către judecătorului Colegiului penal al Curții de Apel Nord, Aurelia Andronache, de la examinarea recursului administrației penitenciarului nr.2 Lipcani declarat împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 06 august 2024.

La 17 ianuarie 2025, prezenta cauză a fost repartizată aleatoriu judecătorului Oxana Mironov ce face parte din completul de judecători, Ghenadie Liulca (președintele completului), și Liudmila Iarmaliuc.

Examinând materialele prezentate în raport cu motivele recursurilor declarate, Colegiul penal consideră justificat de a-le respinge cu menținerea încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 06 august 2024, fără modificări, din următoarele considerente:

În susținerea soluției adoptate Colegiul penal reține că, potrivit art. 469 alin. (1) pct.17[1]) Cod de pr. penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată

soluționează chestiunile cu privire la constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) Cod de pr. penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de pr. penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs.

Potrivit art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de pr. penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: *recursul este nefondat*;

În motivare soluției, Colegiul reține că remediul național preventiv și compensator a perioadei detenției în condiții de penitenciar contrar prevederilor art. 3 CEDO și a jurisprudenței CtEDO, a fost pus în aplicare la 01.01.2019 prin Legea nr. 272 din 29.11.2018 pentru modificarea şi completarea unor acte legislative, garantându-le condamnaților ce își execută pedeapsa în instituțile penitenciare din țară, reducerea termenului ei în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare.

Urmare a adoptării cadrului legal intern, CtEDO a respins ca inadmisibile, mai multe cerințe formulate de condamnați referitor la despăgubiri pentru condițiile precare de detenție, reiterând în cauza Drăniceru vs RM din 12.02.2019, că având în vedere noul remediu preventiv și compensatoriu pentru condițiile inadecvate de detenție, instituit în Republica Moldova în baza Legii nr.163 din 20 iulie 2017 (în vigoare din 1 ianuarie 2019) și a Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, acesta în principiu ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenției provocate de anumite condiții precare de detenție. Cu toate acestea, Curtea subliniază că această concluzie nu va prejudicia în niciun fel o eventuală reexaminare, după caz, a chestiunii cu privire la eficiența remediului respectiv în funcție de deciziile pronunțate de către instanțele naționale și a executării lor efective, ea păstrându-și competența de ultim control cu referire la plângerile formulate de către eventualii reclamanți care vor epuiza căile de recurs interne disponibile.

De asemenea, Curtea a considerat că odată cu punerea în aplicare a legii nominalizate, remediul național intern ar putea a priori a fi considerat efectiv pentru contestarea condițiilor proaste de detenție în Republica Moldova, fiind disponibil persoanelor condamnate sau plasate în arest preventiv, precum și persoanelor eliberate din detenție, cu condiția respectării termenelor prevăzute de către noile prevederi interne și cu referire la caracterul compensator al remediului.

În contextul dat, reclamantul trebuie să beneficieze de noul remediu, în vederea obținerii la nivel național a recunoașterii violării și, după caz, a unei despăgubiri adecvate. Iar dacă el nu o va obține la nivel național, va avea

posibilitatea adresării la CtEDO cu o nouă cerere în termen de șase luni după epuizarea căilor ordinare de recurs intern, Curtea rezervându-și posibilitatea examinării coerenței dintre jurisprudența instanțelor naționale cu propria sa jurisprudență, precum și eficiența remediului atât în teorie, cât și în practică.

Ținând cont de faptul, că prescripția reprezintă termenul general în interiorul cărui persoana poate să-şi apere dreptul încălcat pe calea înaintării unei plângeri în instanța de judecată, la caz fiind pus în aplicare cel stabilit de art. 473/2 alin. (5) Cod pr. penală, pus în aplicare la 01.01.2019 prin Legea nr. 272, Colegiul consideră, că condamnatul Eni Ion perfect s-a încadrat în el, aflându-se și la moment în condiții de detenție, sesizând instanța la 01 martie 2024 în interiorul termenului de șase luni stabilit prin lege.

La soluționarea plângerii înaintate Colegiul penal reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei, că articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei *(cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62).*

La constatarea condițiilor de detenție instanța națională va ține cont de faptul că, maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătății victimei *(cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63).*

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției şi că având în vedere exigențele detenției, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare *(cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94).*

Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum şi durata detenției *(cauza Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80).*

În acest sens instanța de recurs reține că, în cererea depusă s-a invocat aflarea condamnatului pe parcursul unei perioade de timp în Penitenciarul nr. 11 Bălți în condiții inumane și degradante, care sunt contrare prevederilor art. 3 CEDO.

Astfel, la examinarea cauzei în recurs, instanța ierarhic superioară a constatat faptul că, potrivit informației deținute de *Penitenciarul nr. 2 Lipcani* condamnatul că Eni Ion s-a deținut în P-11 Bălți în următoarele celule:

1) în perioada *16.12.2022 - 22.12.2022*, în celula nr. 29, cu suprafața totală de **13,92 m2**, unde blocul sanitar constituie 1,40 m2, pereții fiind ridicați până la tavan, dotat cu ventilare artificială și ușă; cifra deținuților a fost de **5 persoane**;

2) în perioada *22.12.2022 - 06.02.2023*, în celula nr. 06, cu suprafața totală de **37,02 m2**, unde blocul sanitar constituie 1,62 m2, pereții fiind ridicați până la tavan, dotat cu ventilare artificială și ușă; cifra deținuților a variat între **9 și 13 persoane**;

3) în perioada *06.02.2023 - 02.10.2023*, în celula nr. 49, cu suprafața totală de **27,39 m2**, unde blocul sanitar constituie 1,64 m2, pereții fiind ridicați până la tavan, dotat cu ventilare artificială și ușă; cifra deținuților a variat între **9 și 14 persoane**.

Raportând aspectele faptice a speței la normele supra nominalizate, Colegiul statuează, că instanța de fond în baza raportului prezentat de către instituția penitenciară, corect a reținut, că pe perioada executării pedepsei în Penitenciarul nr. 11 Bălți condamnatul Eni Ion a fost deținut în celule nr. 29; nr. 06; și nr.49 unde nu s-a respectat norma spaţiului locativ per persoană de 4 m^2.

Cu privire la celelalte argumente ale condamnatului Eni Ion, Colegiul penal constată că administrația instituției penitenciare nu a reușit să dea răspuns la pretențiile condamnatului privind deținerea sa în Penitenciarul nr. 11 Bălți în prezența mucegaiului pe pereți, celule populate cu insecte, or, instituția penitenciară susține că condamnatul în Penitenciarul nr. 11 Bălți, a fost deținut în condiții de detenție acceptabile, care au corespuns minimului necesar, ultimul nefiind marginalizat sub nici un aspect inuman si/sau degradant, însă aceste afirmații sunt declarative și lipsite de suport probatoriu.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanţa de judecată în mod ferm a apreciat critic aspectele invocate de către administraţia penitenciarului, nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părţi, în lipsa altor dovezi, instanţa just s-a bazat pe legislația națională și practica CEDO în demeniul dat.

Prin urmare, instanța de recurs ține a menționa a fi elocvente în prezenta speță incidența practicii CEDO și anume cauza Kalashnikov c. Rusiei, precum şi în cauza Ostrovar c. Moldovei, unde Curtea Europeană a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul articolului 3 al Convenţiei, în special când ea durează perioade lungi de timp, aşa cum se reţine în cazul autorului plângerii, care a fost deţinut o perioadă de 15 zile în Penitenciarul nr. 11 Bălți, astfel este de menționat şi faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanţii au avut la dispoziţie mai puţin de 3 m2 de spaţiu vital, Curtea a

constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenţie (Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59).

Astfel, instanța corect a considerat că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul Eni Ion pe parcursul detenței sale în Penitenciarul nr. 11 Bălți, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenţie, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

În acest context, Colegiul penal precizează că în conformitate cu prevederile art. 473^3 alin. (2) Cod de procedură penală, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral **îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare**.

Ca urmare a examinării cauzei, Colegiul penal constată că instanța de fond întemeiat a stabilit faptul că Eni Ion pe parcursul perioadei 16.12.2022-02.10.2023 a fost deținut în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

Or, instanța de recurs reține că deși de către instituția penitenciară au fost invocate un șir de argumente privind condițiile de detenție potrivit standardelor stabilite, în susținerea argumentelor date nu au fost prezentate careva probe.

În această parte instanța de fond a apreciat critic aspectele invocate de către administrația penitenciarului, nefiind fundamentate pe careva probe veridice, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părți, în lipsa altor dovezi, instanța de judecată s-a bazat pe rapoartele organizațiilor naționale și internaționale ce țin de acest aspect și pe declarațiile condamnatului.

În acest context, instanța de recurs nu neglijează posibilitatea survenirii unor îmbunătățiri ale condițiilor de detenție în perioada ulterioară constatărilor efectuate de către aceste instituții, însă lipsa unor probe ale administrației instituției penitenciare în care s-a aflat condamnatul, care ar fi răsturnat prezumția de încălcare a condițiilor invocate de către ultimul, conduc la concluzia că alegațiile din cererea pendintă sunt parțial justificate.

În susținerea celor expuse Colegiul penal notează dispoziția art.473^4 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căreia la evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părţi, cât şi rapoartelor instituţiilor naţionale şi internaţionale în domeniu.

În acest sens CtEDO a explicat că, dacă există o dispută cu privire la condițiile de detenție între părți, **nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios:** atunci când alegația gravă nu este respinsă de către statul pârât, poate fi conchisă încălcarea art. 3 din Convenție. Este cazul când statul este

unicul care deține informații susceptibile de a confirma sau respinge alegațiile reclamantului.

Prin urmare, principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă nu se aplică întotdeauna. Faptul că statul nu prezintă aceste informații îi permite Curții să ajungă la concluzia că alegația este una justificată *(a se vedea în acest sens cauza A. şi alţii c. Regatului Unit, 12 februarie 2009, § 132; cauza Idalov c. Rusiei, 22 mai 2012, § 98).*

La acest capitol, Colegiul penal reține că în conformitate cu art. 473^4 alin. (4) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Instanţa de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat.

În temeiul prevederilor art. 473^2 alin. (3) Cod de procedură penală, condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

Astfel, instanța de fond a constatat că Eni Ion s-a aflat în condiții de detenție contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale în Penitenciarul nr.11 Bălți o perioadă de 290 zile în calitate de condamnat.

Prin urmare, având în vedere că s-au adeverit alegațiile petentului privind condițiile inumane de detenție, luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum şi intensitatea, gravitatea şi durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității şi echității, instanța de fond corect a considerat necesar, oportun şi rezonabil de a reduce 29 zile pentru perioada de 290 zile în care acesta s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 11 Bălți în calitate de condamnat, cu calcularea a 1 zi de reducere pentru 10 zile de detenție.

Astfel, Colegiul penal apreciază că remediul aplicat în speța dată este unul adecvat şi suficient, bazat pe o justă şi echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt cu o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat şi recompensa instituită şi care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate.

Respectiv, constatând motivarea instanței a fi una plauzibilă, Colegiul o preea în tot și o însușește, ceea ce este în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO în

cauza Albert vs. România din 16.02.2010, potrivit cărei, instanțele naționale deși au obligația să-și motiveze deciziile, acest fapt totuși nu impune acordarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), pentru respectarea caracterului echitabil a procesului, fiind necesar ca instanţa internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

În atare circumstanțe, instanța de recurs reține că instanța de fond a pronunțat o încheiere întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel/recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).*

În sensul celor descrise supra, Colegiul penal apreciază conținutul recursurilor declarate de către administrația Penitenciarului nr. 2 Lipcani ca fiind o expunere a dezacordului cu soluția adoptată pe caz, fără a se indica careva încălcări la emiterea soluției, ceea ce în opinia instanței de recurs nu poate servi drept temei pentru casarea sau modificarea soluției adoptate de către instanța ierarhic inferioară.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține caracterul neîntemeiat a argumentelor invocate în recursurile formulate de administrația Penitenciarului nr. 2 Lipcani, fapt pentru care le va respinge, păstrând neschimbată soluția instanței de fond ca fiind una întemeiată și motivată.

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod pr. penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul inițial depus de către directorul adjunct, comisar de justiție din cadrul Penitenciarului nr.2 Lipcani, Alexandr Țurcan și cel suplimentar depus de directorului Penitenciarului nr.2 Lipcani, comisar de justiție Andrei Socol declarate împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 06 august 2024 privind admiterea plângerii depusă de condamnatul Eni Ion împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție, care conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se resping ca nefondate, încheiere care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Ghenadie Liulca**

Judecători: **Oxana Mironov**

Ludmila Iarmaliuc